

TREGIME TË SHKURTRA
PËR KUKËSIN DHE RAHOVECIN

SHORT STORIES
ABOUT KUKËS AND RAHOVEC

ECOROUTES – SHËTIGJE
EKO-TURIZMI NË ZONËN

PËR KUKËSIN
DHE RAHOVECIN

TREGIME
TË SHKURTRA
NDËRKUFITARE PËR PROMOVIMIN
E TURIZMIT ALTERNATIV

ECOROUTES –
ECOTOURISM ROUTES
IN THE CROSS-BORDER AREA

FOR KUKËS
AND RAHOVEC

SHORT
STORIES
FOR THE PROMOTION
OF ALTERNATIVE TOURISM

PËRMBAJTJA / CONTENT

- 6 TI JE GJYSHI MË I MIRË NË BOTË / YOU'RE THE BEST GRANDPA IN THE WORLD
- 10 LAGJJA ZERO / NEIGHBORHOOD NO. ZERO
- 14 JEHONA E KUKËSIT / THE ECHO OF KUKËS
- 18 KUJTIME DASMORI / WEDDING MEMORIES
- 22 RRËFENJAT E QYTETIT TË VJETËR / TALES OF THE OLD CITY
- 26 GURI I RËNDË / THE HEAVY STONE
- 30 SHENA / SHENA
- 34 LULEQYQJA / LULEQYQJA
- 38 NËN VATRËN E KUKËSIT / IN THE HEARTH OF KUKËS
- 42 DASMA E ËNDËRRUAR / THE WEDDING OF DREAMS
- 46 GRATË E DRINBARDHIT / THE WOMEN OF DRINBARDH
- 50 QYTETI I MIKPRITJES / THE CITY OF HOSPITALITY
- 54 KUKËSI, NJË QYTET, DY HISTORI / KUKËS, ONE CITY, TWO HISTORIES
- 58 KUKËSI I PAZBULUAR, QYTETI ME TRE MBIEMRA / UNDISCOVERED KUKËS, THE CITY WITH THREE NAMES
- 62 BUJARIA E NJË NATYRE TË PANJOHUR / THE GENEROSITY OF AN UNKNOWN NATURE
- 66 RRUSH, NJERËZ TË MIRË, VERË E DASHNI! / CHEERS, GOOD PEOPLE, WINE, AND LOVE!
- 70 RAHOVECI / RAHOVEC
- 74 NJË ADOLESHENT NË MISTERIN E RAHOVECIT / A TEENAGER IN THE MYSTERY OF RAHOVEC

“TI JE GJYSHI MË I MIRË NË BOTË”

al

“Ti je gjyshi më i mirë në botë”- është një tregim i shkurtër, kushtuar dashurisë për vendlindjen, familjen, kujtimeve të bukura si dhe dëshirën e madhe për t’i trashëguar të gjitha këto nga një brez në tjetrin. Në këtë tregim, autori është përpjekur të gërshetojë bukur dashurinë e pakufishme të gjyshërve, apatinë e fëmijërisë së kohëve moderne, migrimin, bukurinë e traditave zakonore, fuqinë e onomastikës, nostalgjinë për prapësitë e moshës etj. Personazhet e tij janë të thjeshtë, konflikti mes tyre tejet aktual.

Tregimi nis me dëshirën e dy të moshuarve, gjysh Kenos dhe gjyshe Boranës, që Drini, nipi i tyre 6 vjeçar, t’i vizitojë më shpesh. Ai duhet ta njohë vendin e origjinës së tij, rrënjët nga i buron gjaku, të njohë traditat, historinë, të shijojë bukuritë që i ka falur natyra, dhe pse jo, t’iu flase shokëve për to kur të kthehet në kryeqytet. “Kaq. Asnjë fjalë më shumë e as më pak”.

Nga ana tjetër, këmbëngulja e të moshuarve për të mos u larguar nga vendlindja bëhet akoma edhe më fortë sa herë që djali i tyre, babai i Drinit, i fton për të jetuar bashkë në kryeqytet. “Këtu njeriu shërohet me kujtime”. Me dëshirën e tyre, vizitat e familjes së re drejt qytetit verilindor bëhen

6

Erind Mustafaraj

më të shpeshta. Megjithatë gjyshi Keno ka një brengë të madhe. Vogëlushi ka rënë në vorbullën e apatisë së teknologjisë, si të gjithë fëmijët e brezit së sotëm, duke kaluar shumë kohë me lojërat elektronike. “Kishte ngecur në misionin e 8. Shokët ia kishin kaluar”. Për gjysh Kenon ky zakon duhet ë marrë fund medoemos.

Një ditë, plakushi babaxhan orvatet ta marrë vogëlushin me vete për të peshkuar në liqenin e Fierzës. Atje të dy përfshihen në një aventurë sa magjike aq edhe të misterhme nën ujërat e liqenit, aty ku dikur shtrihet qyteti i vjetër i Kuksit. Në këtë udhëtim të çuditshëm dhe plot me të papritura për Drinin, gjyshi Keno i tregon atij një copëz nga fëmijëria e tij e mbushur me gjallëri, ashtu siç duhet të jetë me të vërtetë fëmijëria e gjithkujt. Kjo bën që për vogëlushin të fillojë përplasja midis të shkuarës dhe të tashmes, traditës së panjohur me modernizimin, lojërave elektronike dhe të luajturës jashtë me shokët, dëshirës për të qenë në dhomën e tij dhe kureshtjes për të zbuluar sa më shumë për qytetin e familjes së tij. A është ky udhëtim imagjinar një rreng i plakushit apo thjesht imagjinata e një fëmije të përgjumur buzë liqenit?! Epo, autori ia lë në dorë lexuesit ta vendosë...

Më skano
për të lexuar
tregimin
e plotë

“YOU’RE THE BEST GRANDPA IN THE WORLD”

en

“You’re the Best Grandpa in the world” is a short narrative about love for hometown, family, beautiful memories, and the strong desire to pass all of this down from generation to generation. The author has attempted to masterfully weave together the inexhaustible love of grandparents, the apathy of modern childhood, migration, the beauty of traditional rituals, the power of onomastics, yearning for the vices of age, and so on. His characters are easy to understand and the antagonism between them is palpable.

The story opens with two elderly folks, Grandpa Kenos, and Grandma Borana, wishing for Drini, their 6-year-old grandson, to pay them more visits. “That’s it. Not a word”.

He must know where he came from and where his blood came from. Drini has to learn about the traditions and history, appreciate the natural wonders, and tell his friends about it when he returns home.

On the other side, the elderly’s refusal to leave their hometown grows stronger every time their son, Drini’s father, offers them to live together in the city. “Memories help one recover here.” The young family’s journeys to the northeastern town become increasingly regular as their yearning grows.

Grandpa Keno, on the other hand, is concerned. Like all children of today’s generation, the little one has fallen into the whirlpool of technology indifference, spending a lot of time with electronic games. “He was trapped on mission number eight”. This habit must be broken, according to Grandpa Keno.

The old man tries to take the little child fishing in Fierza Lake one day. There, they embark on a beautiful and strange trip beneath the waters of the lake where the ancient city of Kukës once stood. In this unique and surprising voyage for Drin, Grandpa Keno shows him a bit of his colorful childhood, as every child’s childhood should be. This causes the toddler to experience a clash between past and present, unknown tradition and modernity, a desire to be in his room, and a want to learn more about his family’s city, electronic games, and outdoor play with friends.

Is this trick of an old man or the imagination of a drowsy kid beside the lake?! Well, the author leaves it up to the reader to decide...

7

al

Qyteti po përjetonte ndryshime të forta e drastike dhe për këtë nuk ishin të përgatitur të gjithë. Është e natyrshme që hapat e garuesve në një maratonë nuk janë të njëjta. Pozicionimi gjeografik, klima, burimet, historia dhe kultura ishin specifike dhe i jepnin pozita lakmuese vendit tim, por mbi të ai qëndron dukshëm ndryshe nga qytetet e tjera që kur kishte krijuar Lagjen Zero. Krijimi i Lagjes Zero ishte një vendim i këshillit bashkiak, të cilin jo të gjithë e përkrahën në fillim, disa madje e klasifikuan si vendimin më të marrë në të gjithë historinë e qeverisjes lokale. Numri zero nuk kishte vlerë dhe ndillte fat të keq. Nuk kishin dëgjuar ndonjëherë lagja zero, as sedilja zero, fluturimi zero. Dhe betimet, krahasimet, bestytnitë dhe aforizmat që qarkullonin kishin në përbërje vlera matematikore por rrallë përfshinin numrin zero. “Pyet njëqind vetë dhe bëj si di vetë”, “E treta e vërteta”, “Jam i sigurt 100%”. Fraza me numrin zero kishte vetëm një dhe atë e kishin shtrembëruar: “Zero me bisht”.

Këto ndryshime të forta ishin të njëjta me ato në trupin e një fëmije kur hyn në periudhën e adoleshencës dhe nuk njuh më trupin e tij, nga ku më pas bën kërkime për shpërndarjen e qimeve pubike, qëndron shumë përpara pasqyrës dhe pastaj shikon

Arben Vata

përreth bashkëmoshatarët nëse kanë po aq puçrra sa ai në fytyrë, apo habitet nga toni e ngjyrat e zërit të ri, që vjen më kumbues dhe i fortë. Qyteti duhej të mësohej me këto ndryshime dhe duhej të përshtatej shpejt.

Në Lagjen Zero çdo dinamikë ishte interesante, e këtu përfshiheshin kodet e komunikimit jo verbal, marrëdhëniet në çift, raportet prind-fëmijë, fisi, shoqëria, dhe sigurisht mendimet e personazhit. Personazhi kishte hapin e tij të zhvilluarit, që ishte i ngjashëm dhe mbante gati të njëjtin ritëm me atë të zhvillimit të qytetit. Por kishte edhe raste kur ai shkëputej, ecte përpara dhe qyteti qëndronte mbrapa. Kjo ishte krejt normale. E rëndësishme për të ishte që edhe nëse ecte përpara, të shkonte deri aty sa që qyteti të mos i shkëputej nga fusha e pamjes. Këtë nuk do e donte kurrë të ndodhte. Të shkonte diku pa qytetin me vete. Të shkonte pa Lagjen Zero.

The city was experiencing strong and drastic changes and not everyone was prepared for this. It is natural that the steps of the runners in a marathon are not the same. Geographical location, climate, resources, history and culture were specific and gave it an enviable position, but above all, my city was distinguishable from others since it had an area called neighbourhood no. zero. The creation of Neighborhood Zero was a decision by the municipality council that not everyone supported at the beginning and was even classified as the worst decision in the history of local government. Generally, the number zero has no value and believed that trigger bad luck. Citizens had never heard of neighbourhood zero, seat zero, line zero, or flight zero. And the oaths, comparisons, superstitions, and aphorisms that circulated contained mathematical values but rarely included the number zero. Ask a hundred people and do it on your own, the third option is the real one, I am 100% sure. There was only one phrase with the number zero and this had been distorted: “Zero with a tail”.

These drastic changes were the same as those in a child’s body when he enters adolescence and no longer recognises his own body, from where he then researches

en

the stretches of pubic hair, stands a lot in front of the mirror, and then looks around at peers if they have as many acnes as he has on his face, or are surprised by the tone and pitch of his new voice, which is stronger. The city had to get used to these changes and had to adapt quickly.

At the neighbourhood zero, every dynamic was interesting, including non-verbal communication codes, couple relationships, parent-child relationships, tribe, society, and of course the character’s thoughts.

The main character had his own development step that was similar and kept almost the same pace as the city’s development. But there were also times when he ran away, moved forward and the city stayed behind. This was quite normal. It was important to him that even if he moved forward, he would go so far but until the line where the city would not disappear from his vision. He would never want this to happen. To go somewhere without the city. To go without neighbourhood zero.

SHITORE
GJALLICA

JEHONA E KUKËSIT

al

Në zemër të Shqipërisë shtrihet qyteti piktoresk i Kukësit, i vendosur në rrëzë të Alpeve mahnitëse shqiptare. Ishte një vend ku bukuria e natyrës, pasuria e traditës dhe thellësia e kulturës bashkëjetonin në mënyrë harmonike, duke krijuar një botë mrekullie dhe magjepsë.

Historia fillon me një udhëtare aventuriere që nis një udhëtim drejt Kukësit, e tërhequr nga joshja e bukurisë së tij natyrore dhe përrallat e banorëve të tij. Ndërsa futet më thellë në rajonin malor, ajo përballet me një nuancë frike, por peizazhi befasues dhe ajri i pastër e sigurojnë atë se ajo ka mbërritur në një vend me bukuri të jashtëzakonshme.

Kukësi nuk është thjesht mahnitës nga ana pamore; është një vend ku traditat janë rrënjësorë thellë dhe jehonat e historisë qëndrojnë në ajër. Vendasit e mirëpresin udhëtarin krahëhapur, të etur për të ndarë historitë dhe mënyrën e tyre të jetesës. Takohet me një grua të moshuar të quajtur Liri, e cila flet për liqenin e Fierzës, një vend me bukuri të pashoqe natyrore. Thuhet se liqeni mban sekretet e brezave, duke pasqyruar të kaluarën dhe duke përfaqësuar të ardhmen, si një pasqyrë për shpirtin.

Udhëtarja bëhet pjesë e komunitetit kukësi, duke ndihmuar në punët e përditshme, duke mësuar të përgatisë gatime

Dorjan Shima

tradicionale shqiptare dhe duke u zhytur në mënyrën e jetesës vendase. Ajo është mahnitur veçanërisht nga vallet tradicionale kukësi, ku burrat dhe gratë shprehin emocionet e tyre nëpërmjet performancave energjike dhe lirike, të shoqëruara me instrumente tradicionale.

Ajo eksploron bukurinë e malit të Gjallicës, ku bukuria e bjeshkëve dhe kafshët e egra të larmishme e pasurojnë më tej lidhjen e saj me natyrën. Pamjet madhështore nga maja e malit ofrojnë një perspektivë që të lë pa frymë, duke ia përforcuar besimin se Gjallica nuk është thjesht një mal, por një monument i shkëlqimit të natyrës.

Përralla e "Jehona e Kukësit" është një rrëfim magjepsës që shfaq përzierjen magjepsëse të natyrës, traditës dhe kulturës që karakterizon këtë qytet të shquar shqiptar. Shërben si një kujtesë e magjisë së qëndrueshme të Kukësit, ku e shkuara dhe e tashmja bashkëjetojnë në harmoni të përsosur, duke lënë një ndikim të thellë tek të gjithë ata që kanë privilegjin ta vizitojnë.

Më skano për të lexuar tregimin e plotë

In the heart of Albania lay the picturesque city of Kukës, nestled at the foot of the awe-inspiring Albanian Alps. It was a place where the beauty of nature, the richness of tradition, and the depth of culture harmoniously coexisted, creating a world of wonder and enchantment.

The story begins with an adventurous traveler who embarks on a journey to Kukës, drawn by the allure of its natural beauty and the tales of its inhabitants. As she ventures deeper into the mountainous region, she is met with a tinge of fear, but the breathtaking scenery and pristine air reassure her that she has arrived in a place of extraordinary beauty.

Kukës is not just visually stunning; it is a place where traditions run deep, and the echoes of history linger in the air. The locals welcome the traveler with open arms, eager to share their stories and way of life. She encounters an elderly woman named Liria, who speaks of Lake Fierza, a place of unparalleled natural beauty. The lake is said to hold the secrets of generations, reflecting the past and embracing the future, like a mirror for the soul.

The traveler becomes part of the Kukës community, helping with daily tasks, learning to prepare traditional Albanian dishes,

THE ECHO OF KUKËS

en

and immersing herself in the local way of life. She is particularly captivated by the traditional Kukësi dances, where men and women express their emotions through energetic and lyrical performances, accompanied by traditional instruments.

She explores the beauty of Gjallica Mountain, where its beauty and diverse wildlife further enrich her connection to nature. The majestic views from the mountain's peak offer a breathtaking perspective, reinforcing her belief that Gjallica is not just a mountain but a monument to nature's splendor.

The tale of "The Echo of Kukës" is a captivating narrative that showcases the enchanting blend of nature, tradition, and culture that defines this remarkable Albanian city. It serves as a reminder of the enduring magic of Kukës, where the past and present coexist in perfect harmony, leaving a profound impact on all who have the privilege of visiting

al

Rruga më trullosi edhe më tepër. Nën vapën e tmerrshme, u zgjova me frikën mos kisha humbur vendin ku duhej të zbrisja. Rrugës për në shtëpi mbaja sytë përtej xhamit të hapur dhe sodita vendet ku kaluam.

Shtëpia e prindërve të mi gjendet afër urës së vjetër të Drinit. Në hyrje të oborrit më priti im atë.

- Më fal, po kulloj në djersë, - tha. - Nuk ka qenë ndonjëherë kaq nxehtë. A erdhe mirë?

Pohova me kokë. Brenda ndodhej nëna, diç po gatuate.

- Dua pak fli, nëse ke bërë, - i thashë.

- Sigurisht që kam gatuar. Merre, - dhe më serviri një copë. - Për ty e bëra.

Flija është një gatim tepër i vjetër verior, sigurisht atë nuk e gatuan veç zona e Kukësit. Gjithmonë më ka pëlqyer që shtrimi i petëve bëhet në formën e rrezeve të diellit. Para gjashtë ditësh ime motër bëri celebrimin, e shoqëruar nga kunata. Pardje, së bashku me të shoqin kryen setin fotografik pranë lumit të Fierzës dhe dhëndri zuri ku laçin. Ky rit bëhet të hënave ose të enjteve në familjen e dhëndrit, ku ai përzien miellin e grurit, sheqerin dhe ujin e hedhur në govatë me grykën e revoles ose pushkës. Mandej ai del në ballkon dhe shtie tre herë, për të lajmëruar fillimin e dasmës, teksa mamaja e tij përfundon gatimin.

Stiven Domi

Gjatë luftës në Kosovë humba mamanë. Në Kukës u vendosëm pas luftës.

Në shtëpi kishin mbërritur ca të afërm. I takova. Kur erdhëm nga Kosova nuk e patëm të lehtë. Ai punon natë e ditë. Është mekanizmi i tij që e huton nga brengat. Puna na ndihmon të luftojmë fantazmat e së shkuarës.

Morëm fjalë që familja e dhëndrit ishte nisur për të marrë nusen. U kthyem nxitimthi për të mbyllur përgatitjet. Pasi dhëndri ka bërë çdo adet, ai nisët për të marrë nusen. Bukën e tij për një javë ia gatuan e ëma, për t'i shpëtuar helmimit ose ndonjë magjije dashakeqëse.

U rreshtova në krye të shtëpisë me përcjellësit (të afërmit e mi) me në krye tim atë. Lodrat dëgjoheshin, por nuk shihnim ndokënd. Ishin kuajt, me të cilët do të merrej nusja. I pari erdhi babai i dhëndrit, ai do të merrte time motër. Ajo doli, lodrat filluan të buçisnin e disa gra të qanin.

Ajo hipi me ngadalë, gratë këndonin këngë për të.

Tregimi shkruan për një udhëtim emocional në vendlindje, ku protagonistin ballafaqohet me kujtimet e fëmijërisë, momentet e gëzimit dhe trishtimit në një dasmë. Nëpërmjet ngjarjeve të rrëfyer, autori shpalos thellësinë e lidhjeve familjare dhe ndjeshmërinë ndaj humbjeve të jetës.

Më skano
për të lexuar
tregimin
e plotë

The road made me dizzy even more. Under the terrible heat, I woke up with the fear that I had missed the place where I was supposed to get off. On the way home I kept my eyes out the open window and contemplated the places we passed.

My parents' house is located near the old Drini bridge. At the entrance to the yard, my father waited for me.

- I'm sorry, I'm sweating, - he said. - It has never been this hot. Did you arrive well?

I nodded. Granny was inside, cooking something.

- I want some fli, if you did, - I told him.

- Of course, I cooked some. Take it, - and served me a piece. - I did it for you.

Flija is a very old northern dish, of course it is only cooked in the Kukës area. I've always liked how the noodles are laid out in the shape of sun rays.

Six days ago, my sister celebrated, accompanied by her sister-in-law. The day before yesterday, together with her husband, she did a photo shoot near the Fierza river and the groom took the cake. This rite is performed on Mondays or Thursdays in the groom's family, where he mixes wheat flour, sugar and water thrown in a bowl with the muzzle of a revolver or rifle. Then he goes out on the balcony and blows three times to announce the start of the wedding while his mother finishes cooking.

en

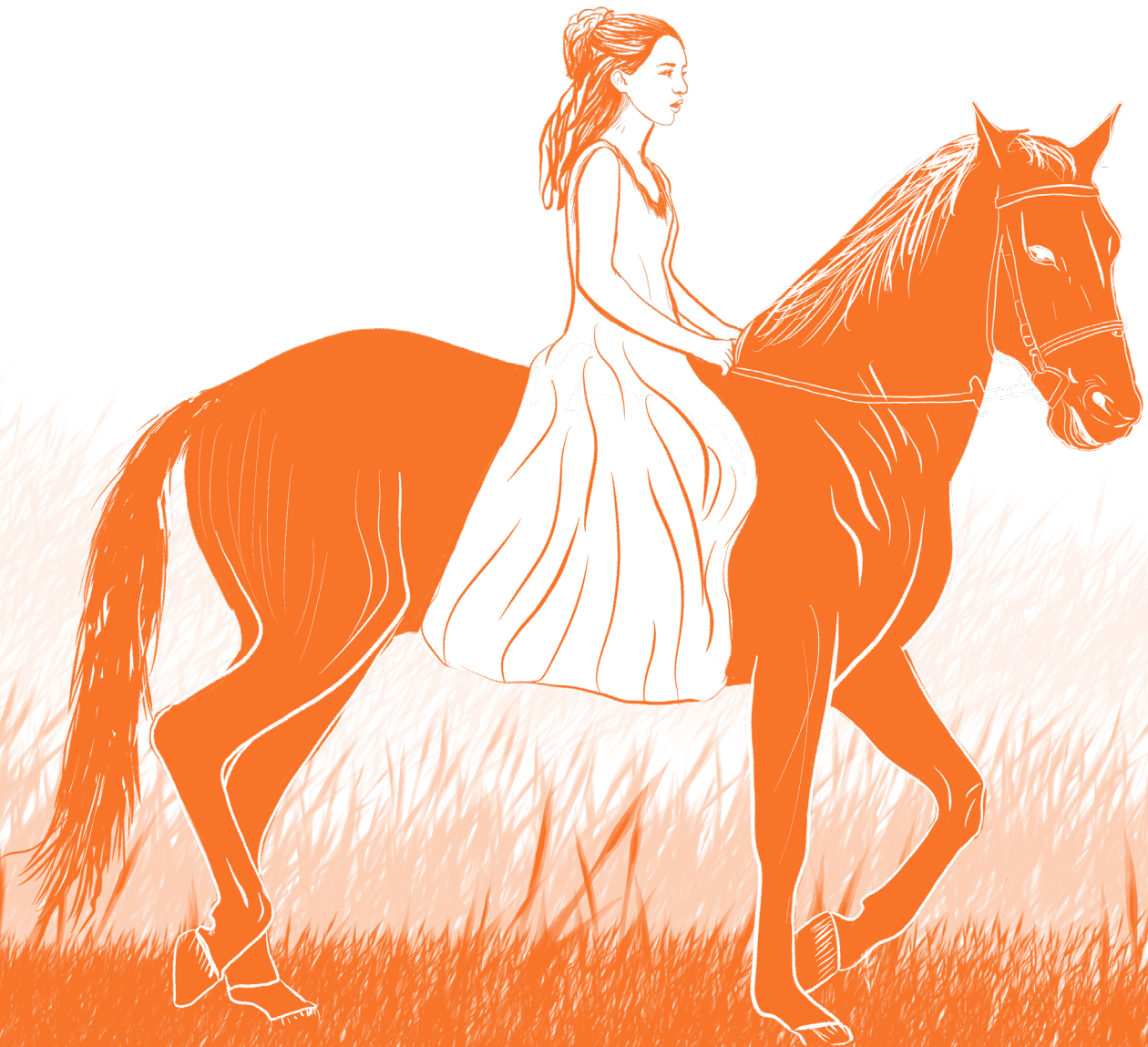
I lost my mother during the war in Kosovo. We settled in Kukës after the war.

Some relatives had arrived at the house. I met them. When we came from Kosovo, we didn't have it easy. He works day and night. It is his mechanism that distracts him from sorrows. Work helps us fight the ghosts of the past.

We received word that the groom's family had left to pick up the bride. We hurried back to finish the preparations. After the groom has performed all the rituals, he sets off to pick up the bride. His mother cooked his bread for a week, to escape poisoning or any malicious magic.

I lined up at the head of the house with the escorts (my relatives) with him in front of me. The toys could be heard, but we could not see anyone. The horses that the bride would deal with. The groom's father came first, he was going to take my sister. She came out, the toys started humming and some women started crying. She rode slowly, the women singing songs to her.

The story narrates an emotional journey to the homeland, where the protagonist confronts childhood memories, moments of joy and sorrow at a wedding. Through the recounted events, the author unfolds the depth of family connections and sensitivity towards life's losses.

RRËFENJAT E QYTETIT TË VJETËR

Më skano
për të lexuar
tregimin
e plotë

TALES OF THE OLD CITY

al

Historinë e këtij qyteti do ta rrëfej unë, më e vogla e fëmijëve të familjes, që ndër shekuj qëndroi në këtë vend, prej ditës që një grua e vetmuar zbriti buzë Drinit, me foshnjën e saj në krahë, për të kërkuar ndihmë dhe pak ushqim. Mirëpo kur po kërkonte ndihmë buzë lumit, atë e mori me vete vala e Drinit.

Foshnja mbeti në breg të lumit për shumë kohë me radhë, derisa u kthye në një qyqë që fluturoi lart në qiellin e Kukësit dhe u ndal murriz mbi murriz për të kërkuar nënën e saj duke lëshuar kukamën e dhimbshme drejt shekujve, “Kuku-u- Kuku-u”. Prej kësaj britme mbeti emri Kukës, në themelet e të cilit u flijua një nënë për fëmijën e saj.

Oriada Dajko

“Rrëfenjat e Qytetit të Vjetër” sjell historinë e Kukësit, nga lashtësia deri në ditët e sotme, duke u bazuar në gojëdhënat, legjendat, ritet dhe besimet që kanë ekzistuar ndër shekuj në këtë vend. Puna kërkimore për mitet dhe legjendat e Kukësit është ndërthurur me elementin artistik.

Ky tregim vjen i rrëfyer në vetën e parë nga një fëmijë që ka jetuar ndër shekuj në këtë qytet dhe kurrë nuk është larguar prej tij. Rrëfimtari fëmijë është një simbol i gojëdhënave të një vendi, që transmetohen brez pas brezi, duke magjepsur me elementët fantastike fëmijët që i dëgjojnë ato.

en

The story of this city, I, the youngest of the children who stayed in this place for centuries, will narrate. The day a lonely woman descended by the Drin River, with her baby in her arms, seeking help and a bit of food. However, as she was seeking help by the river, the Drin’s waves took her away.

The baby remained on the riverbank for a long time in a row until it turned into a kite that flew high in the sky of Kukës and stopped hovering over the cliffs to search for her mother by releasing the mournful cry into the centuries, “Kuku-u-Kuku-u.” From this lament, the name Kukës remained, in the foundations of which a mother sacrificed herself for her child.

“Tales of the Old City” revives the history of the city of Kukës from ancient times to the present day, drawing from legends, rites, and beliefs that have endured in this place for centuries. The research on the myths and legends of Kukës is seamlessly woven with artistic elements.

his narrative unfolds in the first person, spoken by a child who has dwelled in this city for centuries and has never ventured beyond its borders. The child storyteller serves as a symbol of the city’s tales passed down through generations and represents all the children who, captivated by the fantastical elements, have heard and embraced these stories.

al

Kur avioni u ul në tokën shqiptare mora frymë thellë. Për herë të parë në kaq shumë kohë, ndjeva sikur një peshë m'u hoq prej shpatullave.

"Erdha" - pëshpërita nën zë, njësoj sikur ajo do më dëgjonte. "Erdha nënë".

Kjo histori rrëfen udhëtimin e një gruaje drejt vendlindjes së saj, për të rivendosur dhe njëherë lidhjet e humbura me tokën e të parëve. Njëherazi është një udhëtim në të shkuarën e Shqipërisë, dramave historike dhe njerëzore që kanë lënë gjurmë të thella ndër breza.

Pas një jete të ndërtuar me shumë sukses në Amerikë, kujtimet dhe lidhja emocionale me atdheun përtëriten sërish, kur grua-ja pret ardhjen në jetë të fëmijës së saj së parë. Papritmas ajo vendoset në një dilemë të madhe shpirtërore, pasi kupton që fëmija e saj nuk do të njohë kurrë historinë, fisnikërinë, sakrificën që familja e saj ka bërë për hir të brezave të ardhshëm. Për të trashëguar identitetin e saj, grua-ja duhet të bëjë paqe me të shkuarën.

Eldolina Këputa

Pas shumë vitesh, ajo vendos të rikthehet, por çdo hap drejt rrugës në shtëpi është edhe një rikthim në fëmijërinë dhe rininë e hershme të jetuar në diktaturën komuniste, lidhjet e ngushta njerëzore, por edhe dëshirën e paepur për të gjetur vendin që i takon vërtet në këtë botë.

Në mënyrë simbolike, guri i rëndë në titull paraqet ngarkesën e madhe emocionale të gruas, të shkuarën e vështirë të Shqipërisë dhe sakrificat e mëdha të shumë brezave, për të jetuar me dinjitet dhe në liri në tokën e tyre. "Guri i rëndë" është edhe një simbol i lidhjes së fortë dhe të pashkëputur e të gjithë shqiptarëve me vendin e tyre.

en

When the plane touched down on Albanian soil, I took a deep breath. For the first time in so long, it felt as if a weight had been lifted off my shoulders.

"I'm home," I whispered, almost as if she could hear me. "I'm home, Mother."

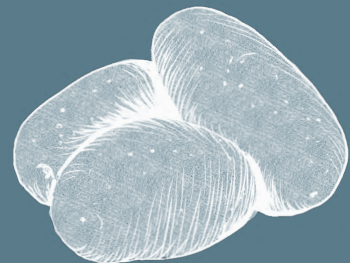
This story recounts the journey of a woman back to her homeland to reestablish lost connections with her ancestors' land. At the same time, it is a journey into Albania's past - the historical and human dramas that have left deep traumas and scars across generations. After building her life and becoming successful in America, memories and emotional ties to the homeland are rekindled when the woman anticipates the birth of her first child.

Suddenly, she is faced with an inner dilemma as she realizes that her child will never know the history and the sacrifices her family made for the sake of future generations. In order to pass on her identity, the woman must make peace with her past.

After many years, she decides to return, but every step on the road back home is also a return to her childhood and early youth living in the communist dictatorship. She is once again awoken to the unbreakable human connections that drive her unquenchable desire to find her true place in this world.

Symbolically, the heavy stone in the title represents the woman's immense emotional burden, Albania's difficult past, and the grand sacrifices of the ancestors so that today's generations can live in freedom and dignity in their own land. "The Heavy Stone" is also a symbol of the strong and unbreakable connection that all Albanians have with their homeland.

al

Një shpatull e mbaj gjithmonë pak më poshtë se tjetren kur eci. Babai bënte shaka me këtë. Ai thoshte se kur më shikonte mua i dukej sikur po ecte rruga që kishim përballë shtëpisë. Mbase unë ndaj eci me një shpatull mënjane - a pjerrtas, nuk e di ta përcaktoj mirë. Kështu thoshte babai se i dukej sikur po ecte rruga. E në fakt, rruga është aty akoma, edhe shtëpia është aty. Ne nuk jemi më aty. Babai nuk jeton më. Kurse unë dhe nëna jetojmë larg.

Tregimi "Shena" shpalos ngjarjet e një udhëtimi emocional të Shenas, një vajze që ka lënë fshatin e saj, Tërshenën, pas humbjes së babait dhe shkatërrimit të shtëpisë së tyre.

Xhentiana Muskaj

Përpjekjet e Shenas për t'u rilidhur me vendin dhe nënën përfshijnë mbjelljen e patateve, një simbol i lidhjes me kujtimet dhe rrënjët e saj. Ndërsa Shena kthehet në Tërshenë, ajo përballet me dhimbjen dhe inatin që ka mbajtur prej largimit. Kujtimet e fëmijërisë së saj dhe lidhjet familjare gradualisht shpërthejnë në një moment të rëndësishëm kur ajo dhe nëna konfrontohen. Me një lugë gjelle patatesh, një moment i thjeshtë, Shena gjen bashkimin me Tërshenën dhe një rikthim emocional në origjinën e saj.

Ky tregim thekson rëndësinë e lidhjeve të humbura dhe përpjekjet për të rikthyer marrëdhëniet me rrënjët dhe identitetin e humbur. Nëpërmjet një luge të thjeshtë, Shena dhe Tërshena bëhen bashkë sërish.

Më skano
për të lexuar
tregimin
e plotë

en

A shoulder I carry always slightly lower than the other as I walk. My father used to make jokes about it. He said that when he looked at me, it seemed as if the road we faced in front of our house was stretching beneath my feet. Perhaps that's why I walk with one shoulder slightly tilted - or slope, I cannot describe it well. That's how my father described it, as if the road itself was walking. And indeed, the road is still there. The house is still there. But we are no longer there. My father is no longer alive. While my mother and I live far away.

The tale of "Shena" unfolds the events of an emotional journey of Shena, a girl who left her village, Tërshena, after the loss of her father and the destruction of their home. Shena's efforts to reconnect with her homeland and her mother include planting potatoes, a symbol of connection to memories and roots.

As Shena returns to Tërshena, she confronts the pain and resentment she has held since leaving. Memories of her childhood and family ties gradually burst forth in a significant moment when she and her mother face each other. With a spoonful of potato stew, a simple moment, Shena finds unity with Tërshena and an emotional return to her origins.

This tale underscores the importance of lost connections and the efforts to re-establish relationships with roots and lost identity. Through a simple spoon, Shena and Tërshena become one again.

al

Në tregim zbulohen dhe promovohen bukuritë e maleve të Sharrit në zonën kufitare mes 3 shteteve: Shqipëri, Kosovë dhe Maqedoni e Veriut. Mes këtyre bukurive, është gjurmuar një bimë e veçantë që, përpos bukurisë, ka edhe vlera mjekësore për njeriun - Luleqyqja.

“Luleqyqja” është një tregim i bukur dhe i trishtë që rrëfen historinë e motres dhe vëlait, të humbur në bjeshkët e Sharrit. Motra e përcjell vëllanë në udhën e mërgimit për të fituar para dhe për ta martuar atë sipas zakonisht. Pas një përleshjeje, vëllai plagoset rëndë dhe motra niset për ta shpëtuar. Në këtë udhëtim, ajo humbet rrugën dhe kërkon vëllanë me thirrje dhe lot. Bjeshka e Sharrit i përgjigjet me një heshtje të thellë, duke mbajtur misterin e humbjes së tij. Në fund, luleqyqja e bardhë e rozë simbolizon dhimbjen dhe dashurinë e humbur në këtë histori tragjike.

Delina Mehmeti

Vëmendje e veçantë i kushtohet kësaj bime, jo vetëm nga ana e ngjyrës, por edhe nga origjina e saj, vlerat zbukuruese dhe kurative. Gjithashtu, nëpërmjet saj dhe tregimit në formë legjende, autori shpalos karakteristikat e veshjeve popullore të zonës, si struka, xhamadani, opingat, brezi, këmisha e bardhë e qëndisur.

Janë evidentuar dhe përshkruar tiparet karakteristike të kësaj bime, duke sqaruar shumë elemente të natyrshëm të jetesës së banorëve në këto territore të mbushura me bukuri.

Në përfundim, tregimi zbulon se kjo zonë natyrore është shumë e pasur me burime ujore dhe bimësi të dendur dhe të rrallë, e cila duhet shfrytëzuar në interes të njeriut të bjeshkëve të Sharrit, si dhe më gjerë, duke tërhequr vëmendjen dhe interesin e të gjithë atyre që dëshirojnë ta vizitojnë dhe shijojnë natyrën dhe banorët e këtyre viseve të larta.

Më skano
për të lexuar
tregimin
e plotë

en

In the narrative, the enchanting beauty of the Sharri Mountains unfolds, nestled within the borderlands of three states: Albania, Kosovo, and North Macedonia. Amidst these splendors, a unique plant emerges, its beauty only rivaled by its medicinal virtues.

“Luleqyqja,” a tale both poignant and exquisite, unveils the saga of a lost brother and sister in the rugged terrains of Sharri. The sister accompanies her brother on a migration journey, seeking fortune and adherence to tradition for his impending marriage. A clash ensues, leaving the brother gravely wounded, prompting the sister's quest for salvation. Lost in her pursuit, she calls out with tears to the Sharri peaks, met by a profound silence that veils the mystery of his disappearance. Ultimately, the white and pink lily symbolizes the pain and lost love within this tragic narrative.

Particular attention is devoted to this unique plant, not merely for its color but also for its origin, embellishing qualities, and healing properties. Through its essence and the legendary narrative, the author unravels the distinctive features of the region's traditional attire, including the struka, xhamadani, opinga, brezi, and intricately embroidered white shirts.

The narrative vividly describes the characteristic traits of this plant, explaining many natural elements of the inhabitants' lives in these beautifully rugged territories.

In conclusion, the tale reveals that this natural haven is abundant in water resources and rare, lush vegetation - a treasure to be utilized for the well-being of Sharri's denizens and beyond. It beckons the attention and curiosity of all who yearn to visit and savor the nature and inhabitants of these elevated realms.

NËN VATRËN E KUKËSIT

al

Gërsheta. Gërsheta të gjata, të holla, qëndisur me lezetin më të madh, u varen zonjave mbi shpinë, veçse shamia e bardhë mbi krye, si vello, ua fsheh bukurinë. S'bën me e heq. Po e hoqe heq traditën, heq shpirtin, heq mundin. Janë borë të bardha, me rruaza qëndisur nga duar punëtore. Seç kanë një nur, një veçanti, Paksa lozonjare e të akullta në të njëjtën kohë. Shtati si mali, kryelartë. Gra të forta, të fuqishme, rrëzëlluese, të qeta, ta ndreqin shpirtin. Ecin kokë ulur sikur kanë turp se dikush ua merr bukurinë. Herë-herë duken trime e të forta ashtu si vet shpatet e Kukësit.

Tregimi jep një pamje tejet realiste të qytetit të bukur të Kukësit, të vendosur në malet e Shqipërisë. Përshkrimi zhvillohet nëpërmjet prizmit të traditës, kulturës dhe frymës paqtores të banorëve.

Tregimi fillon me një përshkrim poetik të grave të Kukësit, këto gra, të forta dhe mbresëlënëse, mbajnë peshën e historisë me dinjitet. Burrat, guximtarë, përjetojnë frymën e qytetit. Kukësi shihet si një strehë e ngrohtë dhe mikpritëse, ku dyert hapen me buzëqeshje, tavolinat mbushen me dashuri, dhe fryma e banorëve është mirekuptim e bujari.

Daniela Caca

Dimri sjell një ftohtësi, ndërsa vera ngroh shpirtin, duke krijuar një harmoni në pulsuarin e Kukësit. Pejsazhi, veçanërisht malet e larta, bëhet një personazh në vete – një simbol i forcës, rezistencës, dhe kohës së kaluar. Përshkrimi lëviz lehtë midis aspekteve të dukshme dhe atyre jo-të dukshme të Kukësit, duke eksploruar tiparet unike që e përcaktojnë identitetin e tij. Gjuha përshkruhet si e lodhur, me një aromë shqiptare të dallueshme që ka autenticitet. Banorët e Kukësit portretizohen si punëtorë dhe të sinqertë, të rrënjësuar në traditën e tyre por gjithashtu të hapur për ata që hyjnë në botën e tyre.

Përshkrimi zhytet në zemrën e Kukësit, ku mali, lumi, dhe gjelbërimi bëhen pjesë integrale e jetës. Tregimi i thur lavde rezistencës së këtij populli dhe lidhjes së tyre të pandryshuar me rrënjët e tyre.

Më skano
për të lexuar
tregimin
e plotë

IN THE HEARTH OF KUKËS

en

Kukës is portrayed as a warm and welcoming haven, where doors open with smiles, tables overflow with love, and the spirit of the people shines.

Winter brings a cold stillness, while summer warms the spirit, creating harmony in the pulse of Kukës. The landscape, especially the towering mountains, becomes a character in itself—a symbol of strength, resistance, and the passage of time. The narrative seamlessly moves between visible and invisible aspects of Kukës, exploring the unique features that define its identity. The language is described as tired, with a distinct Albanian flavor that exudes authenticity. The people of Kukës are portrayed as hardworking and sincere, rooted in their traditions but also open to those who enter their world.

The description delves into the heart of Kukës, where the mountain, the river, and the greenery become integral parts of life. The story sings praises to the resistance of this people and their unchanging connection to their roots.

Ribbons. Long, delicate ribbons intricately embroidered with the utmost grace hang on the backs of the ladies, with only a white veil on their heads, like a halo, gracefully concealing their beauty. It's not to be removed. Removing it would mean removing tradition, spirit, and effort. They are snowflakes with embroidered patterns crafted by skilled hands. They have a light, a uniqueness, somewhat radiant and icy at the same time. The stature is like a mountain, towering. Strong, powerful, captivating, calm women who mend the spirit. They walk with their heads lowered as if ashamed that someone might steal their beauty. Occasionally, they appear strong and powerful, just like the swords of Kukës.

The narrative provides a highly realistic view of the beautiful town of Kukës, nestled in the mountains of Albania. The description unfolds through the prism of tradition, culture, and the resilient spirit of its inhabitants.

The story begins with a poetic description of the women of Kukës. These strong and captivating women carry the weight of history with dignity. The men, courageous, embody the spirit of the town.

DASMA E ËNDËRRUAR

al

Poshtë një ahë shekullor, rrjedh i qetë burimi që quhet TOPILLO. Nga të gjitha anët e Borjes, djem e vajza freskohen dhe mbushin kovat e tyre me ujin e këtij burimi. Fëmijët, si pëllumbat, lozin me ujin e quajtur “i bekuar”. Thuhet se emrin e ka marrë nga punishtet për shkrirjen e metaleve, por mendja ime më thotë se emri ka të bëjë me shkrirjen dhe vazhdimin e shkrirjes së zemrave të të dashuruarve. Kështu ndodhi me Sonjën dhe Selimin.

“Dasma e Ëndërruar” paraqet një histori të dashurie të trishtë rreth dashurisë së Selimit dhe Sonjës. Në një fshat të fshehur në hijen e borës dhe tingujve të rrufeshëm, ku zërat e burimeve u përplasën me valë të ëmbla, lindi kjo histori e bukur, por e ndaluar përshkak të diferencave socio-ekonomike.

Selimi, mullis me sy të thellë si deti i natës, rrinte çdo natë nën hijen e Hënës, duke dëgjuar tingujt e mullirit së tij si një simfoni të pazakontë. Në këtë njësi harmonike, ai zbuloi magjinë e dashurisë kur sytë e tij u takuan me ato të Sonjës, një vajzë e bukur si hëna që rrinte lart në qiell.

Delvir Bajrami

Por, si çdo tregim letrar, fati u hodh mes tyre si një hije e pazakontë. Prindërit e Sonjës, si mbrojtës të traditave, ndaluan këtë dashuri të shenjtë. Në errësirën e ndarjes, Selimi vazhdoi të grindet me rrymën e ujit në lum, ndërsa shpirti i tij u mbulua nga një hije e errët.

Në këtë histori të ndaluar dashurie, Sonja u fejua me dikë tjetër, duke lënë Selimin të tronditur dhe të zhveshur nga kënga e dashurisë. Mulliri i tij u bë i heshtur, ku vetëm tingujt e rrjedhës së lumit tërhiqnin vëmendjen e tij.

Dita e dasmës së Sonjës erdhi si një balladë e trishtë, me valle të bukur e tinguj të ëmbël, por nën hijen e mallit të pakufishëm të humbjes.

Në çdo akord të kësaj dasme, Selimi këndoi me tinguj të thellë dhe lot në sy. Historia e tyre mbeti një kujtim i përjetshëm i heshtur, ndërsa jeta vazhdoi, sikurse bënte një mulli që vazhdimisht rrotullohej.

Më skano
për të lexuar
tregimin
e plotë

THE WEDDING OF DREAMS

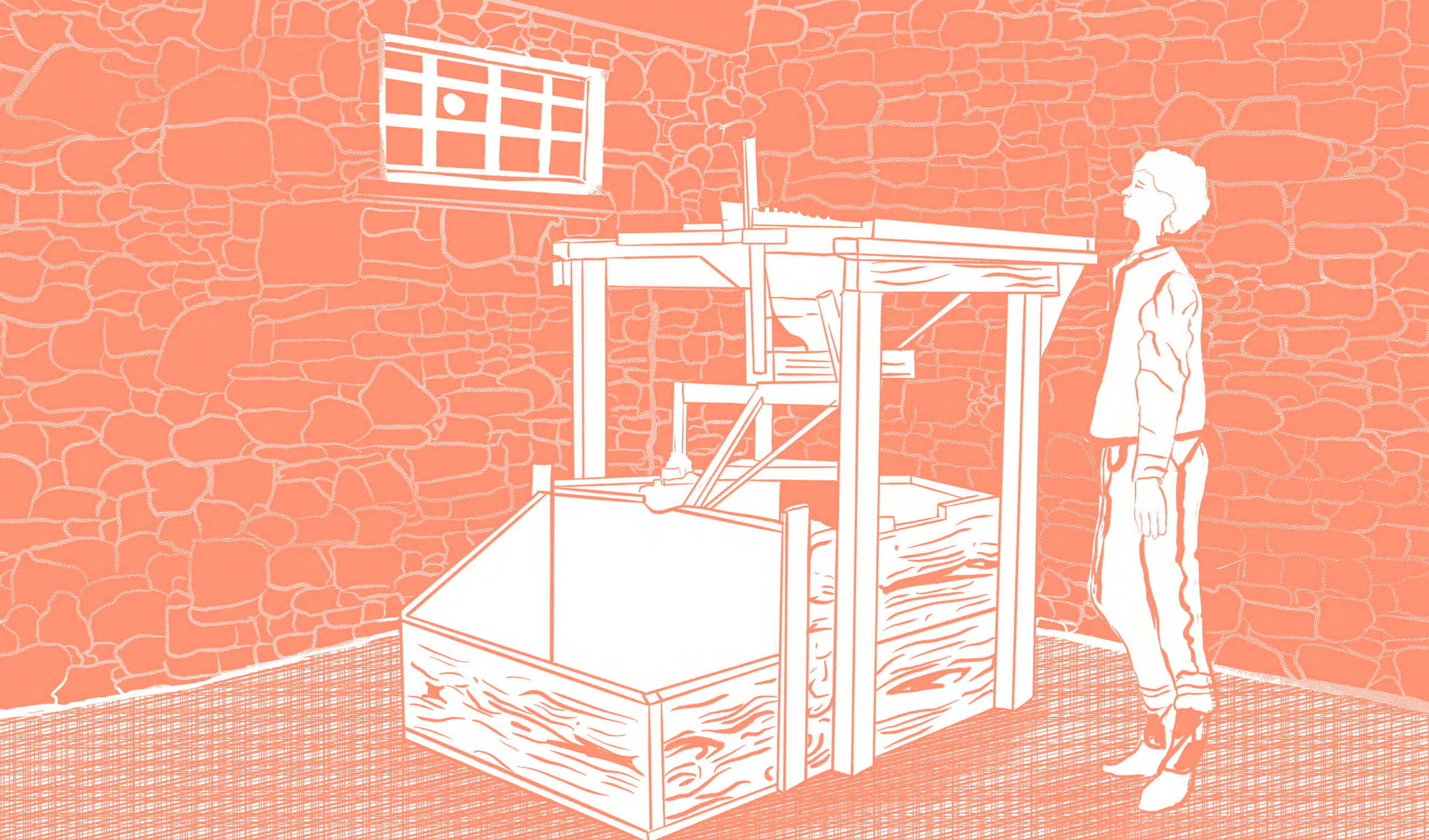
en

Below, a centuries-old beech tree flows calmly, the source named TOPILLO. From all sides of Borja, boys and girls refresh themselves, filling their buckets with the water of this source. Children, like doves, play with the water called “blessed.” It is said that the name comes from a factory for metal melting, but my mind tells me the name is related to the melting and continuous melting of the hearts of lovers. So it happened with Sonja and Selim.

“The Dreamed Wedding” presents a sad love story about the love between Selim and Sonja. In a hidden village under the snow’s shadow and the sweet sounds of silence, this beautiful story was born but stopped due to socio-economic differences. Selim, with eyes as deep as the night sea, stood every night under the moon’s shadow, listening to the sounds of his mill like an unusual symphony. In this harmonic unity, he discovered the magic of love when his eyes met those of Sonja, a beautiful girl like the moon high in the sky.

But, like every literary tale, fate threw itself between them as an unusual shadow. Sonja’s parents, defenders of traditions, forbade this sacred love. In the darkness of separation, Selim continued to quarrel with the flow of water in the river, while his spirit was covered by a dark shadow. In this forbidden love story, Sonja married someone else, leaving Selim shocked and stripped of the song of love. His mill became silent, with only the sounds of the river’s flow drawing his attention.

The day of Sonja’s wedding came like a sad ballad, with a beautiful dance and sweet sounds, but under the overwhelming shadow of loss. In every chord of this wedding, Selim sang with deep sounds and tears in his eyes. Their story remained an eternal, silent memory, while life continued, just as a mill constantly revolves.

GRATË E DRINBARDHIT

THE WOMEN OF DRINBARDH

al

Dymbëdhjetë orë rrugë. As më shumë as më pak, për të mbërritur në qytetin e Bungajave.

Ishte ftohtë dhe rruga e vështirë. Kalonim përmes një humnere, por dukej se unë isha e vetmja e shqetësuar. Të tjerët ishin mësuar. E bënin këtë rrugë vazhdimisht, pa telashe.

Tubanat kishin nisur të binin, ende pa mbërritur ne. Njerëzit ishin tubuar. Mëhalla zbukuroar. Dy Drinat kishin shtruar shtratin e tyre me gurë smeraldi. Luma, Gora dhe Malziu ishin pajtuar me njëri tjetrin. Prisin mysafir nga larg, andaj s'kishte kohë për hatërmbetje. Majmarica kishte zbritur nga Mali gati për të nisur misionin e saj fisnik.

Denada Dosti

Dyert e konakëve janë hapur, dhe shamija është qëndisur dhe varur në mur prej kohësh. Vashat shtatgjata ishin veshur me sari, të gjelbër dhe të kuqe. Balluket jashtë, dhe flokët mbuluar me shall shumëngjyrësh.

Tregimi "Gratë e Drinbardhit" nis me një rrugë të gjatë, të ftohtë dhe të vështirë që i çon personazhet drejt qytetit të Bungajave. Një ngjarje e rëndë i pret: një dasmë e ndërprerë nga një ngjarje tragjike. Ndërthurja e traditave, vlerave, dhe vuajtjeve personale krijon një peisazh të pasur në emocion dhe ngjarje. Përmes historisë së Doruntinës, tregimi kalon në një epokë të re, duke shpalosur sfidat dhe arritjet e kësaj gruaje në një realitet të ndryshuar. Në përfundim, Doruntina, e diplomuar dhe e përkushtuar për vendin e saj, kthehet për të kontribuar në zhvillimin e qytetit të Bungajave dhe për të sjellë dritë në tokat e Drinbardhit.

en

Twelve hours of a road trip. Not more, not less, to reach the city of Bungaj. It was cold, and the road was hard to pass. We passed through a gorge, but it seemed that I was the only one concerned. Others were accustomed. They passed this road usually, without worries.

The drums had started beating, yet we hadn't arrived yet. People were gathering. The neighborhood was adorned. The two Drins had laid their beds with emerald stones. The Luma, Gora, and Malziu rivers had reconciled with each other. They awaited guests from afar, so there was no time for hesitation. Majmarica had descended from the Mountain ready to embark on her noble mission.

The doors of the mansions were open, and the flag had been woven and hung on the wall for a long time. The tall women were dressed in saris, green and red. Banners outside, and hair covered with multi-colored scarves.

The story "The Women of Drinbardh" begins with a long, cold, and challenging road that leads the characters to the city of Bungaj. A serious event awaits them: a wedding interrupted by a tragic incident. The intertwining of traditions, values, and personal sufferings creates a rich landscape of emotion and events. Through the story of Doruntina, the narrative moves into a new era, revealing the challenges and achievements of this woman in a changed reality. In conclusion, Doruntina, graduated and dedicated to her homeland, returns to contribute to the development of the city of Bungaj and to bring light to the lands of Drinbardh.

QYTETI I MIKPRITJES

al

Kukësi, aty ku mikpritja është e para...

Mbi një mijë vjet, qyteti i Kukësit kombinon bukur cilësitë e tij urbane me ato natyrore. Për shumë vite, shtëpitë tradicionale të kullës së Kukësit mirëpritën mysafirët dhe u shërbyen atyre shijshëm dhe hijshëm. Ky virtyt shekullor, si mikpritja, e gjen mishërimin e tij në qytetin e Kukësit, i strehuar në peizazhet piktoreske të Shqipërisë. Kukësi jo vetëm që i mahnit vizitorët me bukurinë e tij natyrore, por edhe i mbështjell ata me një ngrohtësi dhe mirësi të pashoqe."

Thelbi i Kukësit qëndron tek njerëzit e tij, që ilustron kuptimin e vërtetë të mikpritjes përmes buzëqeshjeve të tyre të sinqerta, zemrave të hapura dhe bujarisë së palëkundur.

Alban Xhaferri

Historia e mikpritjes së Kukësit është një rrëfim emocionues i ndihmës dhe solidaritetit në kohë të vështira. Qyteti shqiptar ka bërë histori duke pritur dhe ndihmuar mijëra refugjatë nga Kosova gjatë Luftës së Kosovës në vitin 1999. Mikpritja e Kukësit shprehet në aktet e bujarisë, dashamirësisë dhe angazhimit të banorëve për të siguruar strehim dhe mbështetje emocionale për ata që kishin humbur gjithçka. Ky akt i jashtëzakonshëm i mirësisë shpërblehet me respekt reciprok mes Kosovarëve dhe banorëve të Kukësit, duke krijuar lidhje të qëndrueshme që shtrihen përtej kufijve etnikë dhe kombësive. Historia e mikpritjes së Kukësit është pothuajse një ftesë për të zbuluar bukurinë natyrore dhe vlerat kulturore të këtij qyteti, duke e bërë atë një destinacion tërheqës për turistët. Mikpritja e Kukësit lë gjurmë të pashlyeshme në zemrat e vizitorëve, duke krijuar lidhje të forta dhe nxitur dëshirën për t'u kthyer në këtë qytet të jashtëzakonshëm.

Më skano
për të lexuar
tregimin
e plotë

THE CITY OF HOSPITALITY

en

Kukës, where hospitality takes precedence...

For over a millennium, the city of Kukës seamlessly blends its urban qualities with the gifts bestowed by nature.

Throughout the years, the traditional tower houses of Kukës have graciously welcomed guests, serving them with both taste and warmth. This centuries-old virtue, embodied in the art of hospitality, finds its manifestation in the city of Kukës, nestled in the picturesque landscapes of Albania.

Kukës not only captivates visitors with its natural beauty but also envelops them in an unparalleled warmth and kindness. The essence of Kukës lies in its people, illustrating the true meaning of hospitality through their sincere smiles, open hearts, and unwavering generosity.

The story of Kukës' hospitality is an emotionally charged narrative of aid and solidarity in challenging times. The Albanian city has made history by welcoming and assisting thousands of refugees from Kosovo during the Kosovo War in 1999. Kukës' hospitality is expressed in acts of generosity, kindness, and the commitment of its residents to provide shelter and emotional support for those who had lost everything. This extraordinary act of kindness is rewarded with mutual respect between the Kosovars and the people of Kukës, creating lasting connections that extend beyond ethnic and national boundaries.

The story of Kukës' hospitality is almost an invitation to discover the natural beauty and cultural values of this city, making it an attractive destination for tourists. Kukës' hospitality leaves indelible imprints on the hearts of visitors, forging strong connections and inspiring the desire to return to this extraordinary city.

KUKËSI, NJË QYTET, DY HISTORI

al

Të jesh banor i Kukësit do të thotë me shumë se kaq, do të thotë të dëshmosh se çfarë do të thotë humanizëm njerëzor, udhëhequr nga një kod i brendshëm moral i pashkruar kund. Qyteti i Kukësit i ngjan fundit të një tuneli që jep dritë, ku të ardhurit e një lufte të padrejte kanë arritur të marrin frymën e parë lirshëm. Teksa i referohesh Kukësit s'mund të mos mendosh për mjedisin në të cilin ai është ngritur, i cili nuk ofron gjë tjetër veçse një ankth tronditës pafundësisht të bukur, të zhytur në tinguj, ngjyra, aroma dhe shije të cilat ftojnë çdokënd për një përvojë autentike. Kukësi është i vetmi vend në Shqipëri ku zemra punon si pompë, gjaku vërshon lumë ku duhet të jesh shpirtërisht dhe fizikisht i përgatitur për çfarë do shohësh, dëgjosh, nuhatësh dhe prekësh.

Ky tregim ju udhëhoq në një udhëtim imagjinar nëpër rrugicat dhe sheshet e bukura të Kukësit. Qyteti i Kukësit është një perlë e fshehur në male, një destinacion që s'ka se si të mos tërheqë vëmendjen tënde. Eksplorimi i tij fillon me rrugëtimin nëpër rrugicat e Kukësit të përgjumura nga historia dhe kultura.

Kevin Kinolli

Kukësi, qyteti ndërmjet maleve dhe historisë, ku natyra dhe kujdesi për trashëgiminë shkojnë dorë më dorë. Gjallica dhe lumenjte Drini i Zi dhe Drini i Bardhë, rrethojnë këtë vend të bukur, një simbiozë e mrekullive natyrore dhe sakrificës njerëzore.

Nën hijen e maleve të larta, Kukësi tregon për një histori të jashtëzakonshme të mikpritjes. Kujtojmë kohërat e vështira, kur mbi 450,000 shqiptarë nga Kosova gjetën strehim gjatë luftës. Kukësi, një qytet global i paqes, duke u kandiduar për Çmimin Nobel, u nderua për pritjen e shquar dhe lidhjen e ngushtë mes vlerave morale dhe mjedisit.

Të jetuarit në Kukës është një poezi e humanizmit. Në këtë kthesë të jetës, natyra e mahnitshme bëhet bashkëkrijuese me vlerat shoqërore.

Më skano
për të lexuar
tregimin
e plotë

KUKËS, ONE CITY, TWO HISTORIES

en

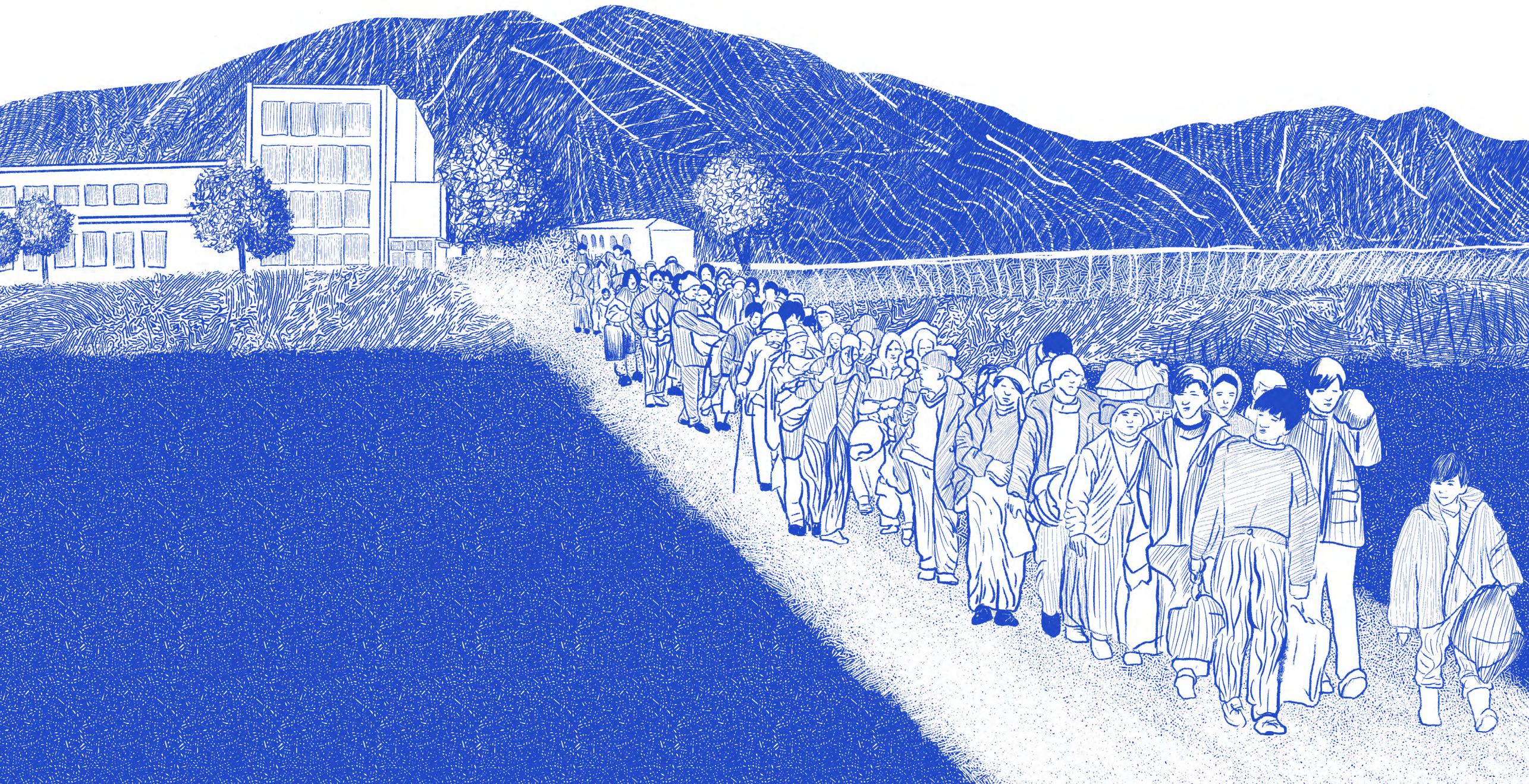
Kukës, the city nestled between mountains and history, where nature and care for heritage go hand in hand. The Gjallica and the rivers Drini i Zi and Drini i Bardhë surround this beautiful place, a symbiosis of natural wonders and human sacrifice.

Under the shadow of the towering mountains, Kukës tells an extraordinary tale of hospitality. We recall difficult times when over 450,000 Albanians from Kosovo found refuge here during the war. Kukës became a global city of peace, nominated for the Nobel Prize, honored for its distinguished hospitality and the strong connection between moral values and the environment.

Living in Kukës is a poem of humanism. In this twist of life, the enchanting nature becomes a co-creator with social values.

Being resident of Kukës means much more than that; it means to bear witness to what humanism truly entails, guided by an unwritten internal moral code. The city of Kukës resembles the end of a tunnel that brings light, where those who have emerged from an unjust war have managed to breathe freely for the first time. When referring to Kukës, one cannot help but think of the environment in which it is situated—a place that offers nothing but an endlessly beautiful and awe-inspiring anxiety, immersed in sounds, colors, aromas, and flavors that beckon everyone to an authentic experience. Kukës stands as the only place in Albania where the heart works as a pump, and the blood flows like a river, requiring one to be both spiritually and physically prepared for what you will see, hear, smell, and touch.

This narrative guides you on an imaginary journey through the alleys and beautiful squares of Kukës. The city is a hidden gem in the mountains, a destination that unavoidably captures your attention. Exploring it begins with a stroll through the sleepy streets of Kukës, steeped in history and culture.

KUKËSI I PAZBULUAR, QYTETI ME TRE MBIEMRA

Më skano
për të lexuar
tregimin
e plotë

UNDISCOVERED KUKËS, THE CITY WITH THREE NAMES

al

Në zemër të maleve, Kukësi shtrihet si një pikë bashkimi midis natyrës dhe historisë. Në këtë qytet, ku Drini i Zi dhe Drini i Bardhë bashkohen, ura mbi Fierzë ngrihet si një simbol i turizmit dhe zhvillimit. Ajri i freskët dhe aroma e natyrës të përplasen në fytyrë kur ecën nëpër rrugët e tij.

Rrënojat e Kukësit të vjetër nën ujë, të shtrira në luginën mes dy lumenjve, rrëfejnë një histori që shfaqet e zhdukët në mëshirën e natyrës. Radio Kukësi përcjell valët e saj shqip deri në horizonte të panjohura.

Por Kukësi nuk është vetëm një qytet, është një qytet i fortifikuar nëntokë, me tunele sekrete që shërbenin për t'u mbrojtur në kohë lufte. Sot, këto vendstrehime shërbejnë si rrënojat e një përgatitjeje të lartë ushtarake.

Malvina Tare

Tradita e punës në tezgjahë e Kukësit shijon rininë e saj përmes qilimave dhe sixhadeve. Gratë e forta punojnë me pasion për të mbajtur gjallë trashëgiminë e tyre. Tezgjahu, duke rizgjuar interesin për punimet e dorës, siguron jetë për shumë familje të Kukësit.

Duke shkuar në Shishtavec e Novosej, në lartësinë 1260 m mbi nivelin e detit, zbulon traditën e martesave me dinjitet. Natyra e pasur me zambakë dhe lule bjeshke e bën çdo hap magjik.

Kukësi nuk është vetëm një destinacion turistik, por një kthim në kohë dhe një ftesë për të ndjerë thellësinë e jetës së një qyteti mes maleve të Shqipërisë. Eja dhe shijoje këtë udhëtim poetik në zemrën e natyrës dhe historisë!

en

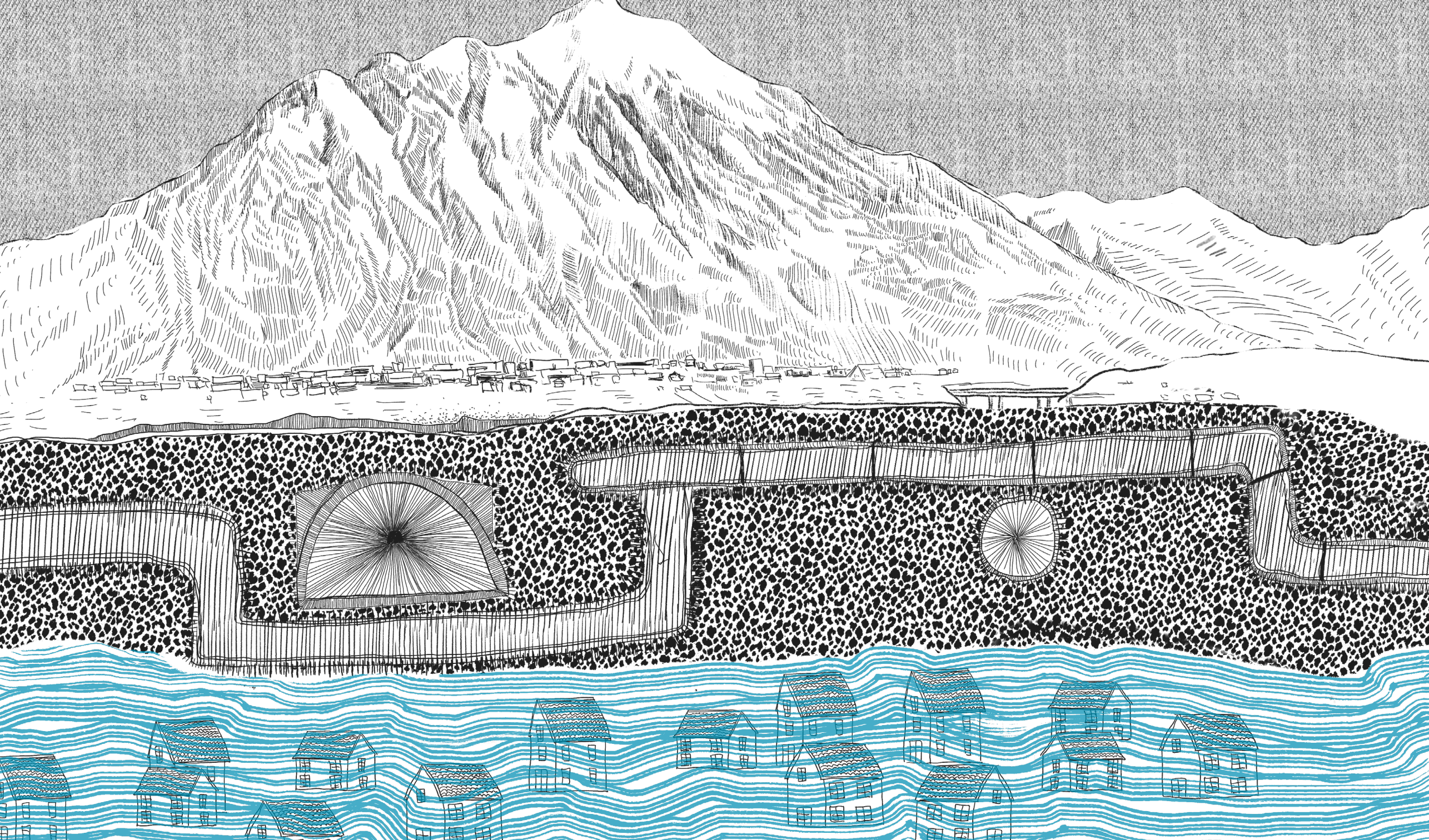
In the heart of the mountains, Kukës stretches as a point of convergence between nature and history. In this city where the Black Drin and White Drin rivers meet, the bridge over Fierza stands tall as a symbol of tourism and development. The fresh air and the scent of nature collide with your face as you stroll through its streets.

The ruins of the old Kukës submerged underwater in the valley between the two rivers narrate a story that appears and disappears in the mercy of nature. Radio Kukësi broadcasts its Albanian waves to unknown horizons.

But Kukës is not just a city; it's an underground fortified city with secret tunnels designed to protect lives during wartime. Today, these shelters serve as remnants of high military preparedness.

The tradition of craftsmanship in Kukës, seen in its looms, savors its youth through rugs and tapestries. Strong women work passionately to preserve their heritage. The loom, rekindling interest in handiwork, sustains many families in Kukës. Venturing into Shishtavec and Novosej, at an altitude of 1260 meters above sea level, reveals the tradition of dignified marriages. The rich nature with lilies and mountain flowers makes every step feel magical.

Kukës is not merely a tourist destination; it's a journey back in time and an invitation to feel the depth of life in a city nestled among the Albanian mountains. Come and savor this poetic journey in the heart of nature and history.

BUJARIA E NJË NATYRE TË PANJOHUR

al

Një mbrëmje e qetë pranverore po binte mbi Rahovec. Muzgjet e diellit të këtij qyteti të vogël në Kosovë përmbyllën një ditë të tjera të zakonshme, por me një gjë të veçantë. Kjo ishte e martë, ditë e zakonshme për të gjithë, por për Dardanin, ajo ishte një ditë e jashtëzakonshme.

Dardani ishte një djalë i ri i Rahovecit, një vend ku bujaria dhe kultura e përshkruajnë me ngulm. Ai ishte një ndjekës i pasionuar i historisë dhe trashëgimisë kulturore të qytetit të tij.

Një ditë, pas shkollës, Dardani vendosi të shkonte të eksploronte një vend të panjohur të qytetit të tij. Vendi ishte një lulishte e vogël në periferi të Rahovecit, ku njerëzit shkonin rrallë. Dardani nuk e kishte vizituar kurrë atë vend, por ai kishte dëgjuar legjendat e vjetra që flisnin për një burim të fshehur thelbësor që dikur u përdore nga banorët e lashtë për të furnizuar qytetin me ujë të pastër. Ai ishte i vendosur të gjente këtë burim dhe të kuptonte se çfarë bënte këtë vend të veçantë.

Dardani i mori me vete dy shoqet e tij, Lirinë dhe Albinën, dhe ata u nisën drejt lulishtes së fshehur.

Lahuta Dula

Rruga që i çonte atje ishte e ngushtë dhe e rrethuar nga pemë të gjelbëruara dhe tulipanë. Kur ata arritën në lulishte, Dardani ndihej sikur po ndëshkonte një rrugë të fshehur të kohës. Ai vazhdoi të ecë përpara, derisa u ndal para një burimi të vogël uji që rridhte në një pellg të vogël qëndronte mes pemëve. Ky ishte ai, burimi i fshehur për të cilin legjendat flisnin. Uji që rridhte ishte i pastër dhe freskues, si një pjesë e natyrës që kishte qëndruar e pandryshuar nëpër shekuj.

Dardani i futi duart në ujë dhe ndjeu se ai ishte akoma më i ftohtë se sa e kishte menduar. Ai shërbeu disa gota për të gjithë, dhe shoqëria fillimisht ishte e habitur nga bukuria e këtij vendi të fshehur. Dardani nuk mundi të durojë që të mos dijë më shumë për këtë vend. Ai filloi të kërkonte për histori dhe legjenda që lidheshin me këtë burim. Dardani zbuloi se ky burim uji kishte një rëndësi të madhe në historinë e Rahovecit.

Çfarë do të mësoi më shumë Dardani mbi këtë burim?

Ju ftoj të skanoni kodin për të mësuar më shumë...

Më skano
për të lexuar
tregimin
e plotë

THE GENEROSITY OF AN UNKNOWN NATURE

en

The spring evening was descending upon Rahovec, casting its tranquil atmosphere. The sun's rays had wrapped up another ordinary day in this small town in Kosovo, but with a touch of uniqueness. It was a Tuesday, an ordinary day for everyone, but for Dardan, it was an extraordinary day.

Dardan was a young man from Rahovec, a place described with abundance of vitality and cultural richness. He was a passionate follower of the history and cultural heritage of his city. One day, after school, Dardan decided to explore an unknown place in his town. The place was a small garden on the outskirts of Rahovec, rarely visited by people. Dardan had never been to that place, but he had heard old legends talking about a hidden essential fountain that ancient residents once used to supply the town with clean water. He was determined to find this fountain and understand what made this place special.

Taking two friends, Liria and Albina, with him, Dardan set out towards the hidden garden. The path leading there was narrow, surrounded by green trees and tulips. When they reached the garden, Dardan felt like he was walking a hidden path through time.

He continued forward until he stopped in front of a small water fountain flowing into a small pond, nestled among the trees. This was it, the hidden fountain legends spoke of. The water was pure and refreshing, like a part of nature that had remained unchanged for centuries.

Dardan dipped his hands into the water and felt that it was even colder than he had imagined. He served some water for everyone, and the company was initially surprised by the beauty of this hidden place. Dardan couldn't resist wanting to know more about this place. He started to search for stories and legends connected to this fountain. Dardan discovered that this water source held great significance in Rahovec's history.

What secrets might Dardani unearth from this fountain

"I encourage you to scan the code to learn more..

RRUSH, NJERËZ TË MIRË, VERË E DASHNI!

al

Unë një vajzë nga fshati mirëpo plot vetëbesim dhe shumë entuziaste isha e gatshme çdo herë që të ndaja mendimet e mia me kolegët, edhe pse shpeshherë nuk mungonin “shakatë” me përdorimin e shkronjës “sh”, sipas tyre, më tepër se që duhej në fjalitë që formuloja.

Një gjë e tillë nuk më zbrapsi asnjëherë nga gatishmëria ime që të komunikojë, të shoqërohem e as të shpreh mendimet e mia para masës.

Mirëpo pas çdo shakaje, që shpesh herë dinin të ishin edhe të lezetshme, pasonte një fjali që e dëgjoja shumë shpesh nga njerëzit që më rrethonin nga qytetet e tjera.

“E kam pas një koleg të qytetit tuaj pra nga Rahoveci, njëri më punëtor unë nuk kam njohtë asnjëherë më parë”, “E njoh një vajzë nga Rahoveci, përveç që është shumë punëtore është edhe shumë njeri i mirë”, “Njerëz më punëtorë se ju në Rahovec nuk ka” ishin vetëm fillimet e fjalive të personave që një herë në jetën e tyre kishin njohur dikë nga qyteti i Rahovecit dhe ishin shumë të befasuar se sa si njerëzit nga ky vend nuk ia përtonin punës.

Të njëjtat përshtypje mbi njerëzit Rahoveciane më ndoqën edhe në karrierën time si gazetare, e cila është në fillimet e hapave të saj.

Florentina Hoti

Sa krenarë ndihem kur dëgjojë këto përshtypje për njerëzit e mi, njerëzit e vendit tim ku linda e u rrita, e madje çdo të premtë unë sorollatëm nëpër vendin tim të punës si një fëmijë i ngazëllyer duke i pëshpëritur secilit se “sot kam me shku në shpi, kam me shku në Rahovec për me e kalu fundjavën”. Këtë tregim, tregimin më të sigurtë të jetës sime, e nisa me detajin se sa njerëz punëtorë ka Rahoveci sepse vetëm ky detaj mund ta shpjegojë më së miri pamjen që i japin vendit vreshtat e punuar si është më së miri bashkë me tokat bujqësore.

Për njerëzit që kalojnë nga qyteti i Rahovecit është e pamundur që të mos u rrëmbejë vëmendjen fabrika e verës “Stone Castle”, fabrikë kjo e cila njihet brenda dhe jashtë vendit për verën dhe lloje të tjera të alkoolit që prodhon nga rrushi i Rahovecit.

Data 1, 2 dhe 3 të muajit Shtator në qytetin tonë përcillet me organizimin e një prej festivaleve më të mëdha të organizuar në Kosova, “Hardh Fest”.

Pra Rahoveci, ky qytet që po e vizitove nuk mund të kthehesh pa e ndjerë energjinë dhe atmosferën e punës dhe gjatë shkuarjes prej aty të jep me vete shumë dashni.

Më skano
për të lexuar
tregimin
e plotë

CHEERS, GOOD PEOPLE, WINE, AND LOVE!

en

I’m a girl from the village, but full of confidence and enthusiasm. I was always ready to share my thoughts with colleagues, even though they often teased me by using the letter “sh” more than necessary in the sentences I formulated.

Such things never deterred me from my eagerness to communicate, socialize, and express my thoughts in front of the crowd. However, after every joke, which often turned out to be amusing, a phrase that I heard very often from people around me from other cities followed.

“I have a colleague from your town, from Rahovec, one more hardworking than me, I have never met before,” “I know a girl from Rahovec, besides being very hardworking, she is also very kind,” “People more hardworking than you in Rahovec do not exist” were just the beginnings of sentences from people who had met someone from the city of Rahovec in their lives and were very surprised at how people from this place were not averse to work.

The same impressions about the people of Rahovec followed me in my career as a journalist, which is in its early stages.

I feel proud when I hear these impressions about my people, the people of my place where I was born and raised. Every Friday, I stroll through my workplace like an excited child, whispering to everyone that “today I’m going home, I’m going to Rahovec to spend the weekend.”

I started this narrative, the most honest story of my life, with the detail of how hardworking the people of Rahovec are because only this detail can best explain the view that the vineyards give to the place.

For people passing through the city of Rahovec, it is impossible not to be captivated by the summer factory “Stone Castle,” a factory known inside and outside the country for the wines and other types of alcohol it produces from Rahovec grapes.

The dates 1, 2, and 3 of September in our city are marked by the organization of one of the largest festivals in Kosovo, “Hardh Fest.”

So Rahovec, this city you just visited, you cannot return without feeling the energy and atmosphere of work, and during your journey from there, you will carry a lot of love with you.

STONE CASTLE

al

Rahoveci, një qytet i vogël në qendër të Ballkanit, është një vend i mahnitshëm që nuk mund të përshkruhet ndryshe vetëm me fjalët më të ëmbla poetike. Kjo ese, siç duket do të përfundojë në rrëfimin e një historie të qytetit tim, e pasuruar me ngjarje, natyrë dhe kulturë. Rahoveci, me të gjitha pasuritë e tij, është një bukuri e mbinatyrshme në Kosovë dhe në të gjithë Ballkanin.

Historia e Rahovecit është një vepër e vërtetë arti, e përzier me tragjedi dhe tërheqje përpara. Në vitet e mërgimit dhe stërgjyshit tim, Rahoveci ka qenë një vend ku shqiptarët janë përballur me sfida të mëdha. Ndërkohë që shekulli i kaluar solli ndryshime të mëdha dhe kërcënime të ashpra, vendosmëria e popullit të këtij qyteti dhe lidhjet e thella kulturore nuk u ndalën asnjëherë.

Rahoveci mbetet një bastion i kulturës shqiptare, ku gjuha, muzika, dhe traditat e trashëgimisë janë përjetuar me respekt dhe dashuri.

Në aspektin kulturor, qyteti im është një vend i pasur me tradita dhe ngjarje të rëndësishme kulturore.

Në këtë qytet të vogël, që është burim i mallrave të pafund, bukuria vjen si një ëndërr e ëmëruar, si një zemërim i shpërndarë nëpër rrugët e gurta.

Miradije Krasniqi

Qyteti është i stolisur me një kala të lashtë që i tregon kohës se çfarë është e qëndrueshme dhe e fortë. Diku në qendër të qytetit, Teqja e Halvetit na fton të reflektojmë mbi hirin dhe frymën e qetë që gjejmë nën tavanin e saj. Mulliri i vjetër i familjes Isaku (Vuçitërna) është një monument i kohës që tregon punën dhe pasionin e njerëzve të vjetër. Xhamitë e lavdishme, të Kasumit dhe të Sokolit, janë më shumë se thjesht struktura arkitektonike. Kulla e Ismet Çmegës na rikujton figurën e një patrioti, një heroi i quajtur prej popullit të tij, njëjtë siç bën shtëpia muze e Ukshin Hotit në Krushë e Madhe, e cila na ofron një udhëtim në jetën e një figurë të rëndësishme të historisë sonë.

Vreshtat e Rahovecit janë një vlerë e veçantë, rrethuar nga kodrat e gjelbra dhe ndjekur nga terracet me rreze dielli, këto vreshta krijojnë gjithashtu, një peizazh të mahnitshëm.

Ndjenjën e pasurisë së tokës dhe dashurisë për natyrën, qytetarët e Rahovecit e ndjejnë çdo ditë. Kjo lidhje me tokën dhe mjedisin është një trashëgimi e çmuar që është transferuar nga një brez në tjetrin dhe ka formuar karakterin dhe identitetin e këtij qyteti.

Njihuni me Rahovecin duke lexuar më shumë mbi këtë tregim...

Më skano
për të lexuar
tregimin
e plotë

en

Rahovec, a small town in the heart of the Balkans, is a mesmerizing place that can only be described with the sweetest poetic words. This essay, seemingly, will conclude with the narration of a story about my town, enriched with events, nature, and culture. Rahovec, with all its treasures, is an extraordinary beauty in Kosovo and throughout the Balkans.

The history of Rahovec is a true work of art, blended with tragedy and resilience. In the years of migration and my ancestors' time, Rahovec has been a place where Albanians faced significant challenges. While the past century brought about significant changes and harsh threats, the determination of the people of this town and the deep cultural ties never ceased.

Rahovec remains a bastion of Albanian culture, where language, music, and traditions of heritage are experienced with respect and love. In terms of culture, my town is rich with traditions and important cultural events. In this small town, a source of endless inspiration, beauty comes like an appointed dream, like a scattered anger in the cobbled streets. The town is adorned with an ancient castle that tells time what is enduring and strong.

Somewhere in the center of the town, Teqja e Halvetit invites us to reflect on the grace and calm spirit found under its roof. The old mill of the Isaku family (Vuçitërna) is a monument of time that shows the work and passion of the old people. The glorious mosques of Kasumi and Sokoli are more than just architectural structures.

The vineyards of Rahovec are a unique treasure, surrounded by green hills and followed by terraces basking in the sun's rays; these vineyards also create a breathtaking landscape. The feeling of the land's wealth and love for nature is felt by the citizens of Rahovec every day. This connection with the land and the environment is a precious heritage passed from one generation to another, shaping the character and identity of this town.

Get to know Rahovec by reading more about this narrative...

NJË ADOLESHENT NË MISTERIN E RAHOVECIT

al

Emiri, një adoleshent 17 vjeçar, i përfshirë nga kureshtja dhe pasioni për të zbuluar historinë e qytetit të Rahovecit, u zgjua një mëngjes me një ndjenjë të çuditshme kureshtje dhe ngrohtësie. Dielli i Kosovës u ngrit ngadalë në horizont, ndërsa ai doli jashtë dritares, të përqaftuar nga rrugët e qytetit dhe malet që e rrethonin atë. Dielli i pa rezistueshëm dhe qielli i kaltër bënin qytetin të përjetohej si një skenë e mrekullueshme, e cila e kujtonte diçka prej një libri të lashtë me histori dhe sekrete që prisnin të zbulohesh.

Emiri kishte qenë një lexues i pasionuar që prej fëmijërisë dhe historia e qytetit të tij kishte qenë e bukur dhe interesante, por, ai ndihej se duhej të zbërthejë misterin e një qyteti tjetër, misterin e Rahovecit. Në një mbrëmje të vonë, ai gjeti vetën në oborrin e bibliotekës së qytetit, ndërsa po kërkonte një libër që t'i shuaj kureshtjen. Atje ai zbuloi një vizatim të lashtë, që dukej sikur ishte vjedhur nga një periudhë e largët e historisë së qytetit. Vizatimi ishte një skicë e detajuar e Rahovecit, e pasqyruar me një arkitekturë të mrekullueshme dhe rrugicat e rrëshqitshme të qytetit. Ky vizatim e shtyu të krijojë një ndjenjë të veçantë kureshtjeje dhe aventurë. Emiri filloi rrugëtimin e tij në qendrën e qytetit të Rahovecit.

Vanesa Dula

U ndal në vendin e qytetit të quajtur si “Qendra e Vjetër”, i cili kishte një arkitekturë të vjetër dhe një histori të madhe. Aty, ai u njoh me Zahirin, një burrë të moshuar që kishte jetuar në qytet për më shumë se 70 vjet.

Emiri kaloi kohë të këndshme me Zahirin, duke dëgjuar tregimet e tij dhe ndarë vlerësimin për pasurinë kulturore të qytetit. Pastaj, ai vazhdoi udhëtimin e tij në rrugët e gurta të Rahovecit dhe ndaloi në Sheshin e Flamurit, ku shpërndanin arkivolet me fotografi historike të qytetit dhe momente të rëndësishme të historisë së tij.

Në Muzeun Historik të Rahovecit, Emiri u njoh me detajet e historisë së qytetit dhe pamjet e ekspozitave të rralla, të cilat tregojnë për ngjarje të mëdha dhe personalitete të shquara që ishin lidhur me Rahovecin. Në Teqën e Madhe të Halvetive, ai ndihej i mirëseardhur dhe i respektuar nga arkitektura dhe fryma e pazakontë e këtij vendi të shenjtë. Teqja e Madhe e Halvetive ishte një ndër ndërtimet më të vjetra të qytetit dhe simbol i besimit të tij. Emiri ndjeu një ndjenjë thellësie dhe frymëzimi në këtë vend të shenjtë dhe e dinte se teqja e lashtë ruante shumë histori të pasur dhe sekrete të mëdha.

Më skano
për të lexuar
tregimin
e plotë

A TEENAGER IN THE MYSTERY OF RAHOVEC

en

Emir, a 17-year-old teenager, driven by curiosity and passion to uncover the history of the city of Rahovec, woke up one morning with a strange feeling of curiosity and warmth. The Kosovo sun rose slowly on the horizon as he stepped outside the window, embraced by the city streets and the surrounding mountains. The irresistible sun and the blue sky made the city feel like a marvelous scene, reminiscent of an ancient history book with secrets waiting to be revealed.

Emir had been a passionate reader since childhood, and the history of his city had been beautiful and interesting, but he felt the need to unravel the mystery of another city, the mystery of Rahovec. One late evening, he found himself in the courtyard of the city library, searching for a book to satisfy his curiosity. There, he discovered an ancient drawing that seemed to be stolen from a distant period of the city's history. The drawing was a detailed sketch of Rahovec, reflecting marvelous architecture and the winding streets of the city. This drawing sparked a special sense of curiosity and adventure in Emir. He began his journey into the center of Rahovec. He stopped at a place in the city called the “Old Center,” which had old architecture and a rich history.

There, he met Zahir, an elderly man who had lived in the city for over 70 years. Emir spent pleasant time with Zahir, listening to his stories and gaining appreciation for the cultural wealth of the city.

Then, he continued his journey through the cobblestone streets of Rahovec and stopped at Flag Square, where arches displayed historical photographs of the city and important moments in its history.

At the Rahovec Historical Museum, Emir learned the details of the city's history and saw rare exhibition views depicting significant events and prominent personalities associated with Rahovec.

In the Great Halveti Tekke, he felt welcomed and respected by the extraordinary architecture and spirit of this holy place. The Great Halveti Tekke was one of the oldest buildings in the city and a symbol of its faith. Emir felt a deep sense of depth and inspiration in this sacred place, knowing that the ancient tekke held many rich histories and great secrets.

This publication has been produced by the Urban Research Institute as part of the 'ECOROUTES - Ecotourism routes in the Cross-Border area for the promotion of alternative tourism' project, within the third Call for Project Proposals for the IPA II Cross Border Cooperation Programme Albania - Kosovo 2014-2020.

The publication was co-funded by the European Union. Its contents are the sole responsibility of the project and author and do not necessarily reflect the views of the European Union.

© 2023

Urban Research Institute

Rruga "Asim Vokshi", Ndërtesa 14, Hyrja 11,
Ap. 56 1057 Tirana, Albania

www.uri.org.al

All rights reserved.

Publikimi është prodhuar nga Instituti i Kërkimeve Urbane si pjesë e projektit 'ECOROUTES - Shtigje Eko-Turizmi në Zonën Ndërkufitare për Promovimin e Turizmit Alternativ', në kuadër të Thirrjes së tretë për Projekt Propozime për Programin Ndërkufitar IPA II CBC Shqipëri - Kosovë 2014-2020.

Ky publikim është bashkë-financuar nga Bashkimi Evropian. Përmbajtja e tij është përgjegjësi e vetme e projektit dhe autorit dhe nuk pasqyron domosdoshmërisht pikëpamjet e Bashkimit Evropian.

© 2023

Instituti i Kërkimeve Urbane

Rruga "Asim Vokshi", Ndërtesa 14, Hyrja 11,
Ap. 56 1057 Tiranë, Shqipëri

www.uri.org.al

Të gjitha të drejtat e rezervuara.

